

Pravnik

2010

Pregled
novih
stručnih
izdanja

Davorin Lapaš: Pravo međunarodnih organizacija (Narodne novine, 2008.)

U ožujku 2008. godine, u izdanju Narodnih novina, iz tiska je izašla knjiga u kojoj je po prvi put u nas sustavno i temeljito obrađena disciplina međunarodnog prava koja se bavi međunarodnim organizacijama.

Materija je podijeljena na opći i posebni dio. Uvodno su analizirani pojam i izvori prava međunarodnih organizacija, a nakon toga pojам i povijesni razvoj međunarodnih organizacija. Zatim slijedi analiza pojedinih vidova međunarodnih organizacija kao što su njihov pravni subjektivitet, članstvo, organi, akti, unutarnje pravo, imuniteti i povlastice, međunarodnopravna odgovornost, mirno rješavanje sporova i reakcije na međunarodno protupravne čine, finansijska pitanja, izmjena konstitutivnog akta, prestanak i pitanje sukcesije te međusobni odnosi. Sve navedeno zajedno s pregledom međunarodnih nevladinih organizacija prema području kojim se bave čini opći dio. Posebni dio čini pregled pojedinih međunarodnih organizacija sistematiziran u pet skupina. Prvu čine Ujedinjeni narodi, drugu specijalizirane ustanove UN-a, treću Svjetska trgovinska organizacija, četvrtu Međunarodna agencija za atomsku energiju te posljednju neke regionalne organizacije među kojima izdvajamo Vijeće Europe, Europsku uniju i Organizaciju Sjevernoatlantskog ugovora (NATO). Glavni sadržaj upotpunjuju prilozi u kojima su navedene odredbe Povelje Ujedinjenih naroda i Statuta Međunarodnog suda te iznimno korisne internetske stranice nekih važnijih međunarodnih organizacija i drugih međunarodnih institucija. Jednako tako od pomoći su čitatelju stvarno kazalo te popis kratica na samom kraju knjige.

Sveprisutan i neporeciv proces globalizacije upravo za jedno od glavnih oruđa ima baš međunarodne organizacije i stoga je nužno u njih imati nekakav uvid. Ova knjiga ga svakako daje kroz detaljno upoznavanje elemenata zajedničkih svim međunarodnim organizacijama te bogat prikaz pojedinih međunarodnih organizacija. Osobito se naglašava na za sada još nezadovoljenu potrebu raspoznavanja međunarodnih međuvladinih organizacija (međunarodnih organizacija u užem smislu) od međunarodnih nevladinih organizacija kojih članovi spadaju u privatni sektor.

Što se tiče knjige kao ispitne literature, ona predstavlja izmjenu i dopunu dotadašnjeg ispitnog štiva koje se tiče međunarodnih organizacija. Iako u kvantitativnom smislu predstavlja opterećenje, kvalitativno ide u prilog boljem shvaćanju i dobivanju opće slike o materiji te, što je također bitno, osvremenjuje sadržaj. Knjiga bi svakako trebala biti korištena i u sklopu međunarodnopravnog modula na petoj godini te postdiplomskoj nastavi, ali i u drugim fakultetima koji se bave tim segmentom međunarodnog prava. Na kraju, zapravo svatko može naći korisne informacije u ovom djelu koje bitno upotpunjuje mozaik naše prave literature.

